

Dia de la dona treballadora

Dll, 7/03/2011 per Catalunya Religió

Dibuix: Montserrat Cabo

(Pastoral Obrera) De nou aquest any tenim motius per celebrar de forma reivindicativa el dia de la dona treballadora. Dones de tot el món continuem en múltiples situacions de desigualtat.

En les condicions laborals, l'organització social i la divisió del treball són a l'arrel del problema: mentre el 56 % de treballadors ocupats són homes, només el 44% són dones. Les dones constituïm menys del 40% del total de treballadors remunerats a temps complet i en canvi més del 80% dels ocupats a temps parcial. La desigualtat salarial és encara del 20%.

Les tasques de cura encara avui es concentren en les dones, no només dels fills i filles, sinó també de malalts i persones grans de la família, d'aquí que el 85 % de les excedències són sol·licitades per dones. Segons un estudi recent, el 63% de jornades reduïdes per la cura dels fills menors de cinc anys, són sol·licitades per dones mentre que el 19% per homes.

Les últimes mesures aprovades pel govern en el sistema de pensions situarà les dones encara més en el llindar de la pobresa. Tampoc aquí es compleix el principi d'equitat, doncs la pensió mitjana de les dones és de 599 €, un 39% més baixa que la dels homes que està en 977€ al mes.

Aquest any, amb la situació de crisi, ha disminuït la representació de les dones dins el parlament i el govern, i ha desaparegut el Ministeri d'Igualtat.

Moltes dones segueixen patint violència, assetjament i maltractament psicològic i sexual a la llar o al treball. Durant l'any 2010 han mort 71 dones per violència de gènere, 73% de les quals eren immigrants. La situació de pobresa genera més conflictes personals i familiars amb el risc d'arribar a l'exclusió social.

També, però, entre col·lectius diferents de dones es fa palesa la desigualtat d'oportunitats: el treball de moltes dones immigrants en tasques domèstiques i de cura, dins l'economia submergida, és el que permet a dones europees alliberar-se i ingressar al mercat laboral. No podem obviar que el creixement econòmic dels seus països d'origen, depèn en gran mesura de les trameses d'aquestes dones.

La situació de les dones joves també és difícil. Aquelles que vulguin desenvolupar una carrera professional s'han d'afrontar a una realitat laboral on, per una banda,

poden ser vistes des del prejudici, com a dones que en el futur prioritzaran les responsabilitats domèstiques i familiars i, per altra banda, s'esperarà d'elles que rendeixin al màxim i que es concentrin en la seva activitat laboral. Les estadístiques també ens indiquen que segueixen havent diferències entre homes i dones joves pel que fa a la taxa d'ocupació: segons l' INE, al 2008 la diferència entre homes i dones menors de 30 anys era del 10%.

Malgrat tot, el despertar de la dona no s'atura i avui podem veure el seu paper motor en les revoltes populars dels països de l'orient mitjà; els seus esforços d'adaptació a casa nostra i les seves denúncies de múltiples situacions d'injustícia. S'ha fet ressò, últimament, del patiment de més de 30.000 dones a qui entre els anys 50 i 90 es va robar els fills; són 261 les que han presentat ja denúncia.

Nosaltres, dones obreres i cristianes, acollint el missatge de Jesús de Nazaret, que ens proposa la igualtat i amor entre dones i homes d'arreu del món, demanem als governs, empreses i institucions que:

- Es promoguin polítiques per a la igualtat d'oportunitats, de participació i redistribució en els àmbits laboral, polític, social i familiar que afavoreixin a dones i homes per igual.
- S'articulin mesures correctives de la desigualtat salarial i en el sistema de pensions.
- L'Església catòlica modifiqui el seu discurs i pràctica actual envers les dones.
- S'universalitzi l'educació infantil de qualitat i els serveis professionals públics d'atenció a la dependència.

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA